

[H. F. Ulrichsen.]

steren til at træffe Bestemmelser vedrørende de Krav, der maa stilles, for at en Gæstgiverivirksomhed maa betegne sig med det internationale Navn Hotel.

Der er ogsaa et andet Navnespørgsmaal, der har interesseret mig, og det er Spørgsmaalet om Konditorier. Her er jeg ikke tilfreds med den trufne Afgørelse. Det ligger saaledes, at efter den nye Lov vil en Konditor ikke mere være berettiget til at sælge Brød. Til Trods for at man tager denne Ret fra Konditorerne, har man ikke villet give Konditorfaget Æneret paa Betegnelsen Konditori. Det er jo saaledes, at der er en Bunke Bagere, som bager og sælger Kager, og der er ingen, der har noget som helst imod, at disse Virksomheder betegner sig som Kagebagere, men naar man til Konditorerne stiller en hel Række særlige Krav, og naar det at være Konditor betyder at have Serveringsret og skulle opfylde alle de Krav, som følger med at have Serveringsret, havde det været en naturlig Konsekvens deraf at give Konditorerne Eneberettigelse til Navnet Konditori.

Jeg synes ogsaa, det havde været rigtigt i højere Grad at lytte til de Henvendelser, som fremkom fra de forskellige Handelsorganisationer for tre Punkters Vedkommende. Det ene Punkt angaar Tobaksalget i Restauranter og i Konditorier. Der er ingen Tvivl om, at der i Konditorier og navnlig i Restauranter og Kafeer finder Salg Sted af Tobaksvarer væsentlig ud over, hvad der er nødvendigt af Hensyn til Forbruget paa Stedet, og derfor havde man fra Handelens Side ønsket en vis Indskrænkning, saaledes at det var blevet udtrykkeligt fastslaaet, at Cigarer kun maa sælges stykkevis og Cigaretter kun i mindste Pakning. Jeg havde Sympati for dette Krav fra Handelens Side, men har ikke villet stille Ændringsforslag af Hensyn til, at der saa vidt muligt skulde opnaas Enighed om samtlige Lovforslagets Bestemmelser.

Noget lignende gælder de Krav, der blev fremsat fra Handelen, vedrørende Forholdene i Marketenderierne, vedrørende Marketenderiernes Pligt til at betale Omsetningsafgift og vedrørende den Handel og Falbyden af Varer, der i stor Udstrækning foregaar paa Marketenderierne. For det sidste Punkts Vedkommende har jeg kun afstaaet fra at stille Ændringsforslag ud fra det Synspunkt, at en skrapere Lovgivning paa dette Felt næppe vilde være i Stand til at ramme de paa-

gældende uheldige Forhold mere end de Bestemmelser, der bliver vedtaget i den nye Lov.

Endelig er der en Paragraf, hvor jeg i allerhøjeste Grad beklager, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed om en tilfredsstillende Ordning; det er vedrørende § 12 Spørgsmaalet — ja, vi kan godt kalde det med det rette Navn, Spørgsmaalet om Grindsted, idet Grindsted ikke alene betyder Grindsted, men ogsaa enkelte andre store jyske Stationsbyer.

Der staar i § 12, 4de Stykke: „De i denne Lov for Købstæderne fastsatte Regler gælder ogsaa for Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommuner samt Flækkerne Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg“, og det vilde efter min Mening være en rationel og naturlig Løsning hertil at føje: „samt for bymæssig bebyggede Landkommuner med over 2 000 Indbyggere“. Det vilde have været forholdsvis overkommeligt, for det er meget faa af disse bymæssige Bebyggelser i Landkommunerne, der har over 2 000 Indbyggere. Naar et saadant bymæssigt Omraade har over 2 000 Indbyggere, er dets Natur og hele Forhold af samme Karakter som en Købstad; der er jo for øvrigt en hel Række Købstæder, der langtfra har et Indbyggerantal af 2 000. Jeg vilde altsaa have fundet det rigtigt gennem en Ændring af § 12, 4de Stykke, at give Mulighed for, at saadanne bymæssige Bebyggelser faldt ind under Købstadreglerne, uden at der derfor skulde afholdes Kommuneafstemning eller foretages noget som helst andet; hvis Handelsministeriet skønnede, det var naturligt, skulde den paagældende Bebyggelse have samme Forhold som Købstæderne og Flækkerne. Jeg har ikke helt tabt Haabet om, at man vil kunne enes om en Ændring, men der er ganske vist enkelte af Udvalgets Medlemmer, som synes at nære nogen Tvivl om det rigtige i at naa til en saadan Løsning af Problemet.

Den Skildring, der blev givet i Udvalget af Repræsentanter for Grindsted, Ikast og Skjern, gjorde et overordentlig stærkt Indtryk paa mig, ikke mindst fordi de paagældende ikke mødte som Repræsentanter for Organisationer og bare havde Mandat til at sige, at den og den Organisation havde den og den Interesse; nej, det var en hel Række økonomisk uinteresserede Borgere fra disse Byer, og jeg synes, det havde været rigtigt, om Udvalget havde lyttet til de Røster, som kom fra dem, der ved, hvor Skoen trykker.

Foruden den Mulighed, jeg nævnte før,